

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, adjunt a la presidència
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting
GONZALO CANEDO, director comercial
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
JOAN SERRA, director de producció
IVAN GRAU, cap financer
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**SUPORTAR UN TERRORISME
DE BAIXA INTENSITAT**

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a laUB
ramontremosa.com

EN SÍNTESI

Saura
i les
drogues

Teoria de l'úlcera

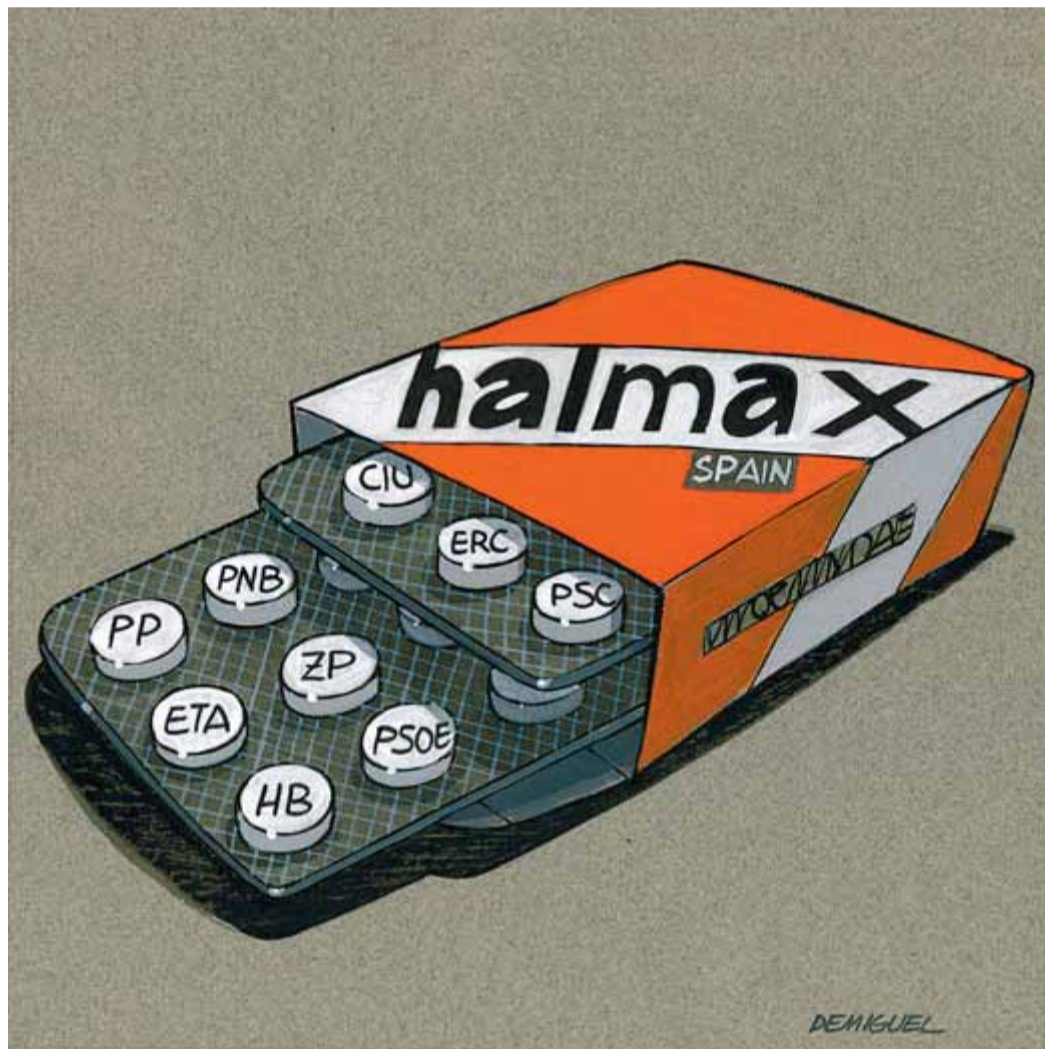
Fa vint anys que per Madrid circula la teoria de l'úlcera: l'Estat espanyol pot molt fàcilment suportar durant anys, a molt llarg termini, l'activitat d'un terrorisme base de baixa intensitat que generi pocs morts, si a canvi manté eternament dividit el nacionalisme base. Si a canvi manté tenallada, "trincada" segons Xabier Arzalluz, la reivindicació pacífica i democràtica del nacionalisme base, de saltar la paret autonòmica i d'exercir el seu dret a decidir. Una úlcera causa un petit dolor i incomoda, però, amb una certa bondat, es pot suportar tota la vida i no mata.

EL PNB VA CONCÓRRER A LES ELECCIONS BASQUES DEL 2001 amb el dret d'autodeterminació, i a les del 2005 amb el pla Ibarretxe. La persistència d'ETA fa que, amb l'excepció del pacte de Lizarrar, el PNB i l'esquerra abertzale segueixin instal·lats en dues vies paral·leles sense intersecció, atès que les paral·leles només es troben a l'infinit. CiU i ERC s'han instal·lat en aquest mateix esquema i la seva divisió iniciada a l'època Aznar encara segueix. A Catalunya no hi ha divergència de mètodes per assolir l'objectiu, sinó que la difusa i tronada frontera dreta-esquerra serveix per aixecar un mur insalvable entre CiU i ERC, a benefici del manteniment del centralisme d'Estat. "Dreta-esquerra? Centre-perifèria!", va clamar Víctor Amela en una tertúlia al programa de Xavier Bosch a RAC-1 el setembre passat, tot parlant dels aeroports i de les eleccions catalanes. I és que les polítiques socials del govern tripartit no variaran (no podran variar) substancialment de les que ha dut a terme CiU.

L'ACTIVITAT D'ETA S'HA REDUÏT MOLT en els darrers anys i avui la delinqüència entre bandes d'emigrats generen moltes més víctimes que la banda basca. En cap altre país d'Europa, però, la vida política gira tant al voltant de les activitats d'un grup armat i del seu entorn com aquí. Les bombes de l'independentisme cors, que també causen víctimes, ocupen només un petit racó a la premsa francesa. Aquí, però, ¿per què ha de plegar ETA si amb un atemptat condiciona la política tant o més que l'acció dels partits, fins al punt de poder provocar canvis en el govern central?

EL CINISME DE LA DRETA ESPANYOLA sembla no tenir límits. Des de la teoria de l'úlcera fins a la no impugnació de l'Estatut fotocòpia andalús al Tribunal Constitucional, passant per les recents burles d'Aznar sobre les armes de destrucció massiva a l'Iraq, ara assaja un nova forma de cop d'Estat. Si bé avui no és possible un cop d'Estat militar, es pretén fer servir el poder judicial per fer caure el govern. La justícia no va ser reformada després de la transició de la dictadura a la democràcia "a la turca" de què gaudim i així hem vist, per exemple, l'encausament del lehendakari Ibarretxe per reunir-se amb Batasuna i el no encausament de Patxi Lopez pel mateix fet. Cap altre país europeu (només Turquia) té una Audiència Nacional com aquí.

SI EL PP RECUPERÉS EL PODER, es refermarien els mètodes més descarnats del sector més dur del partit, en contra dels sectors moderats capaços d'europeïtzar-lo: per exemple, el president Camps, que amb poc soroll pretén recuperar una part del dret

CARLES DE MIGUEL

“Per què el PP, que en l'anterior treva d'ETA va fins i tot acostar presos a Euskadi, juga ara tant a fons la carta de no donar ni un bri d'oxigen al PSOE i a la negociació amb ETA?”

civil valencià, tres segles després de la batalla d'Almansa. Els valencians s'han regit en família i successions des de llavors com a castellans. Prat de la Riba identificava en la llengua i el dret civil l'essència de la nació i ara els valencians poden recuperar aquesta competència. La seva assumpció ha estat prudent, però ja hi ha projecte de règim econòmic, de dret de família bàsic i aviat n'hi haurà de successions. Els espanyols pensen des del 1812 a Cadis que una sola llengua i un sol dret civil és signe d'identitat nacional espanyola i per això totes les Constitucions del segle XIX volien un únic dret civil per a Espanya i no podien sofrir la singularitat del dret civil català. Així potser s'entén millor la fòbia suprema de Zaplana a Camps, que tibant

al màxim la tensió interna sembla preferir una València *antes roja que campista*, i també la urticària del PP davant de qualsevol reforma, per modesta i retallada que sigui.

DESPRÉS DE L'OPTIMISME DE ZP DEL 29 DE DESEMBRE i de l'atemptat d'ETA posterior, cal preguntar-se si l'actual president del govern controla els aparells de l'Estat. Per què el PP, que en l'anterior treva d'ETA va fins i tot acostar presos a Euskadi, juga ara tant a fons la carta de no donar ni un bri d'oxigen al PSOE i a la negociació amb ETA? Els serveis d'informació del govern francès, avui controlats per l'amic del PP Sarkozy, a qui han facilitat la seva més valuosa informació? Fins a quin punt ETA està infiltrada? Potser la millor definició de ZP és la de voluntarista poc competent, més que no pas ingenu o cínic.

EL PNB VOLIA COMENÇAR EL CAMÍ DE LA PAU per l'acostament de presos. Ara tot el procés penja del fil del desenllaç de De Juana, de qui fins i tot l'esquerra abertzale reconeix que va per lliure. Acostar presos, però, feia por al PSOE, que no volia cedir enfront d'ETA, i també a l'esquerra abertzale, que es quedava sense cap altre peixet per oferir en la negociació posterior. Tot i això, aquest gener es volien fer els primers acostaments de presos. Ara, però, quan el procés de pau podia començar a donar fruits, una bomba ho engega tot a rodar: emergeix, una vegada més, la teoria de l'úlcera?

Marçal
Sintes

Joan Saura s'està convertint, per mèrits propis i amb gran esforç seu i de la seva dona, en el *punching ball* del tripartit II. Qui va aconseguir aparèixer com l'home tranquil i pacificador del tripartit maragallà –cosa no gaire difícil– ara s'està desplaçant ràpidament cap a l'altra punta del *dramatis personae* governamental. L'última polèmica l'han motivat unes paraules a favor de la despenalització de totes les drogues. El meu parer és que això provocaria més problemes dels que resoldria, però no és del fons de la qüestió que voldria discutir, sinó del fet d'haver-ho pronunciat com ho ha fet. De la conveniència o inconveniència d'aquestes paraules seves. Molts han defensat Saura, també en aquest diari, tot arrapant-se a l'obvietat. El Joan, vénen a dir, té dret a manifestar el que pensa, té llibertat d'expressió, com tothom. Avancem. Aquí el que ha passat és que el conseller d'Interior, l'encarregat de perseguir els *camells*, ha considerat en veu alta que vendre droga hauria de ser legal. Ve a ser com si el ministre d'Economia i Hisenda, és a dir, l'encarregat de perseguir els defraudadors, proclamés que fer trampes en la declaració de la renda tampoc no és tan greu. No sé què deuen pensar els mossos que s'esforcen quotidianament per fer bé la seva feina, però el meu parer és que Saura no hauria de dir coses com les que ha dit, per molta llibertat d'expressió que tingui. Ei, no les hauria de dir si aspira a exercir correctament les seves responsabilitats de conseller d'Interior, esclar. Si no és aquesta la seva prioritat, doncs res, endavant i enhorabona.
m.sintes@hotmail.com